

[Christmas Møller.]

og kostbare Forslag. Nogle enkelte Bemærkninger vil det vel være rimeligt at gøre til et Par af disse.

En af de vigtigste Sager skulde jo være Udligningen; en stor økonomisk Betydning skulde Udligningen have Hovedstadskommunerne imellem og Landets øvrige Kommuner imellem. Det gør mig i og for sig ondt for det ærede Medlem Hr. Steen, men jeg er nødt til at citere „Middelfart Venstreblad“, som staar hans Hjerte saa nær. Dette Blad har for den 1. Maj en ledende Artikel med Overskriften: „Gravskrift“, og deri staar:

„Et kært Barn er død — eller i hvert Fald saa godt som død. Barnet hed Udligningslov, og der var af Faderen knyttet store Forhaabninger om Retfærd og Lighed til det. Men man havde ikke regnet med Kommunalbestyrelserne, som kvalte Barnet, inden det var en Maaned gammelt.“

Og senere i Artiklen hedder det, at i det Cirkulære, den højtærede Indenrigsminister har udsendt, staar der, at man skal bruge Udligningspengene til Skattnedsættelse, hvis ikke særlige Forhold taler derimod, og saadanne særlige Forhold — siger Artiklen — har man jo altid. Artiklen slutter saa med at sige:

„Jo, det er allerede lykkedes ganske godt at lægge Strikken om Halsen paa det før saa yndige Barn. Over dets Grav kunde passende staa: Han var for god for denne Verden.“

Det kommer der aldrig til at staa over Indenrigsministerens politiske Gerning.

Men det er jo alligevel ejendommeligt at se Meddelelserne udefra. Her har jeg taget det radikale Blad i det radikale Venstres politiske Ordførers Kreds — og der kan dog ikke være nogen Tvivl om, at Redaktør Nygaard mener ikke, at det ærede Medlem Hr. Steen er for god for denne Verden —, men der siger man i Virkeligheden, at det Arbejde, der paa et meget stort Omraade er gjort, vil betyde de samme Skatter i Kommunerne og kun som øget Skat Udligningen. Jeg vil nok have Lov til at spørge, om den højtærede Minister over for alle de Beretninger og Beregninger, der gøres gældende i denne Tid, overhovedet ikke har Bemærkninger at gøre til Offentligheden. Maa jeg have Lov til at nævne, at vi sagde jo ikke, at der ikke skulde være en Udligning, at Kommunerne ikke skulde stilles jævne og mere ligeligt, men vi sagde: Skal der nu ikke være Tid til dette Arbejde? — og saa stillede vore Medlemmer

i begge Ting, saa vidt jeg husker, det gjorde i hvert Fald her i Folketinget det ærede Medlem Hr. Kristen Amby og det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, Forslag om en Lov gældende for et Aar, en Lov, der, saa vidt jeg kan skønne, for fattige Kommuner vilde have været i mangfoldige Tilfælde bedre end Indenrigsministerens.

Den sociale Lovgivning har i denne Rigsdagssamling gennemgaaet en stor og en rig Udvikling, saa stor, at oven i Købet nogle er sprunget af paa Vejen og har sagt, at de ikke har mere med den at gøre, og jo ogsaa har Ret til at sige det. Thi det har vi alle Ret til at sige, at den sociale Lovgivning, vi har i Danmark i Dag, den bærer Regeringen i den Forstand alene Ansvar for, at dens Partier — det viser Folkeforsikringsloven, det viser Arbejdsløshedsloven, og det viser Loven om offentlig Forsorg —, uanset tidligere Kammerater paa dette Omraade, om jeg saa maa sige, har kunnet gøre, hvad de vilde. Hvis jeg nu vilde sige, at der har været meget Idé i det, der er blevet gennemført, saa vilde jeg efter min egen Mening tale imod, hvad der er rigtigt. Der har været Tillæg, der har været Opfyldelse af nogle Løfter, der har været mægtige nye Udgifter, helt er man vel ikke klar over, hvor store de bliver, og de fleste frygter vel, at man regner fejl her, saaledes som man plejer at regne fejl paa dette Omraade. Men Idé, Tanke, noget nyt, en virkelig Forsikring, saaledes at der kunde bygges noget op? — overhovedet intet!

Og hvis jeg endelig ser paa Regeringens økonomiske Politik, saaledes som den har formet sig i dette halve Aar, efter at den fik hele Magten — og hvor der, det nægter jeg ikke, har været Demokrati her i Landet, men hvor Regeringens Agitation jo næsten har været diktatorisk-demagogisk paa den Maade, at den efter de bedste fremmede Mønstre har sagt: Giv os hele Magten —, ja, hvad er der saa paa den økonomiske Politik Omraade af Idé, af Tanker med Hensyn til Gennemførelsen af eventuelle Planer om, hvad der paa disse vigtige Omraader skulde gøres? Sandheden er jo den, at denne Rigsdagssamling slutter med, at Ministeriet Stauning anmoder det danske Folk om at give det tre Fjerdingaar at arbejde i. Den Smørlov, Svinelov, Kornlov, den Henstandslov, som antagelig bliver vedtaget af Rigsdagen i Morgen, hvad er det andet end tre Fjerdingaars Udsættelse til Danmarks stærkeste Regering, som ikke aner, hvilken økonomisk Politik, den har?